

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/236/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818201803
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hrabovecká
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7818201803.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marianny Hraboveckej a členiek senátu JUDr. Diany Solčányovej a JUDr. Ludviky Bodnárovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého D. A. nar. XX.X.XXXX a maloletú A. A.Ú. nar. XX.X.XXXX zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Rožňava, Odbor sociálnych vecí a rodiny Šafárikova 112, Rožňava na návrh otca D. A. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v Š. na Q.L. XXX zastúpeného advokátom JUDr. Ladislavom Csákóom so sídlom Advokátskej kancelárie v Rožňave na Hviezdoslavovej 4 za účasti matky Mgr. I. A. nar. XX.X.XXXX trvale bývajúcej v Š. na Q.L. XXX t.č. v F.L. J.L. na S. XXX zastúpenú advokátom JUDr. Alexandrom Milkom so sídlom Advokátskej kancelárie v Rožňave na ul. Cyrila a Metoda 4 v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k mal. deťom o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava z 23.7.2018 č.k. 5P/63/2018-56 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie uznesením z 23.7.2018 č.k. 5P/63/2018-56 zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia v časti, ktorým žiadal zveril mal. D.Á. nar. XX.X.XXXX a mal. A. nar. XX.X.XXXX do jeho osobnej starostlivosti. Zaviazal matku Mgr. I. A. prispievať na výživu maloletého D. a mal. A. vo výške 30 % zo sumy životného minima vždy do 15. dňa toho - ktorého mesiaca otcovi mal. detí. Vyslovil, že toto uznesenie je vykonateľné jeho vyhotovením.

2. Rozhodnutie, ktorým zamietol návrh otca na dočasné zverenie mal. detí D. a A. do jeho osobnej starostlivosti zamietol s odôvodnením, že z návrhu otca nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali dočasnú úpravu pomerov rodičov voči mal. deťom. O vyživovacej povinnosti matky voči mal. deťom D. a A. rozhodol na základe zistenia, že rodičia nežijú spolu, mal. deti sú v starostlivosti otca a matka si neplní svoju vyživovaciu povinnosť. Zistený skutkový stav posúdil a rozhodol podľa § 367 ods. 1 až 4, § 366 CMP a § 325 ods. 1, 2 CSP.

3. Proti výroku rozhodnutia, ktorým bol návrh na dočasné zverenie mal. detí zamietnutý, podal v zákonnej lehote odvolanie otec s návrhom, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti a jeho návrhu v celej časti vyhovel. Žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Vyjadril názor, že súd pri svojom rozhodovaní nemal preceniť, že výchovu a výživu mal. detí zabezpečuje výlučne on a na druhej strane nemal podceniť, že matka zneužíva svoje rodičovské postavenie a vykonáva tieto práva a oprávnenia v rozpore s dobrými mravmi. Zastáva názor, že je v záujme mal. detí vyhovieť návrhu aj v zamietavej časti, pretože je potrebné stabilizovať ich právne postavenie. Už aj v podanom návrhu uviedol prípad, ako sa matka snažila zneužiť svoje postavenie rodiča a medzitým došlo aj k ďalším skutočnostiam, ktoré podľa jeho názoru opodstatňujú záver o dôvodnosti návrhu aj v nevyhovujúcej časti. Uviedol, že matka vyfackala mal. syna a to napriek tomu, že v súčasnosti nezabezpečuje jeho výchovu potom, čo sa z tejto možnosti diskvalifikovala tým, že sa

bezdôvodne odsťahovala zo spoločnej domácnosti k svojmu milencovi, čiže prestala javiť záujem o deti. Skutočnosť, že privolala policajnú hliadku v snahe hospitalizovať mal. syna na psychiatrii, resp. fyzickým trestaním je signálom odôvodnenosti návrhu v celom jeho rozsahu. Rovnako o dôvodnosti návrhu svedčí aj fakt, že matka odmietla súhlasiť so zahraničnou dovolenkou mal. detí na Cyprus. Nazdáva sa, že takéto konanie matky je potrebné bez akýchkoľvek pochybností hodnotiť ako zneužitie svojho postavenia zákonného zástupcu, pretože žiaden relevantný dôvod nemôže mať na to, aby nesúhlasila s ich vycestovaním do zahraničia, teda matka nesleduje záujem ich spoločných detí, ale tieto sa snaží použiť ako zbraň voči nemu a snaží sa ich trestať tým, že im robí zle, kde len môže, pretože veľmi dobre vedela, ako sa deti tešili na túto dovolenku.

4. Matka vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že súhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bol návrh otca zamietnutý.

5. Kolízny opatrovník vo vyjadrení uviedol, že mal. deti A. a D. pri rozhovore na úrade boli komunikatívne a spontánne uviedli, že medzi nimi je blízky súrodenecký vzťah a otec sa o nich veľmi dobre stará. Mal. A. potvrdila dobrý vzťah s matkou, s ktorou sa aj stretáva, ale odmieta prítomnosť jej priateľa. Mal. D. má narušené vzťahy s matkou, ktorej otvorene vyjadril svoj názor na danú situáciu, čo sa matke nepáčilo. Obidve deti spontánne uviedli, že v prípade rozvodu manželstva ich rodičov chcú zostať v starostlivosti otca a nechcú žiť s matkou a jej priateľom. Na základe vykonaných sociálnych zisťovaní, stretnutia rodičov na úrade a rozhovorov navrhol v prípade rozvodu manželstva zveriť mal. deti A. a D. do osobnej starostlivosti otca s prihliadnutím na názor mal. detí.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie (výrok o výživnom je súvisiaci výrok s výchovou mal. detí) v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia o návrhu otca na zverenie mal. detí A. a D. do jeho osobnej starostlivosti. Doposiaľ zistené skutočnosti zo šetrenia pomerov u oboch rodičov a rozhovoru s mal. deťmi vykonaného kolízny opatrovníkom nepreukazujú naliehavú potrebu okamžitého zásahu súdu do pomerov účastníkov formou neodkladného opatrenia, a to zverenia mal. A. a mal. D. do výlučnej starostlivosti otca. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, že mal. deti A. a D. sú v osobnej starostlivosti otca, ktorá nebola spochybnená ani kolízny opatrovníkom a tento faktický stav sa zhoduje aj s vôľou mal. detí, ktorú prejavili pri rozhovore s kolízny opatrovníkom. Tento záver umocňuje aj fakt, že ide o deti vo veku 15 a 17 rokov a je ťažko predstaviteľné, aby matka mohla konať proti vôle detí a tým narušiť ich kontinuálnu výchovu otcom. Súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie o podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, posúdil ho podľa správneho zákonného ustanovenia a zákonne rozhodol, ak návrhu otca v časti o zverení mal. detí do jeho dočasnej starostlivosti zamietol na tom podklade, že najlepší záujem mal. detí nie je ničím ohrozený, nota bene neboli splnené zákonné podmienky Civilného mimosporového poriadku v spojení s Civilným sporovým poriadkom pre nariadenie neodkladného opatrenia. Argumentácia otca v odvolaní môže byť relevantná pri rozhodovaní vo veci samej, pretože na jej verifikáciu je nevyhnutné náležité dokazovanie a s poukazom na možnosť konajúceho súdu rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania, t.j. bez riadneho vykonania dokazovania a na povinnosť súdu rozhodnúť o neodkladnom opatrení v 7 resp. 30 dňovej lehote, nie je možné vykonať nevyhnutné dokazovanie o skutočnostiach namietaných otcom. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu o určení vyživovacej povinnosti matky voči mal. deťom napriek tomu, že voči tomuto výroku otec mal. detí odvolanie nepodal, pretože ide o súvisiaci výrok a dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne rozhodol, keď na základe zistenia, že mal. deti sú v osobnej starostlivosti otca a matka si neplní vyživovaciu povinnosť voči deťom, zaviazal ju prispievať na výživu každého dieťaťa vo výške 30 % zo sumy životného minima pre nezaopatrované a nepinoleté dieťa. O trovách konania vo vzťahu k neodkladnému opatreniu rozhodne súd prvej inštancie vo veci samej.

8. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP a v odôvodnení sa obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody podľa § 387 ods. 1 CSP.

9. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).